Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica

[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 552

lo accusauit. Unde ambo ad proconsulem
trahuntur: matre contra filiam clamante.
quia sponsum suum contemnit ⁊ huic ad-
hereret. Tunc Paulus ab yconio expellitur
⁊ Tecla igni iniecta illesa exiuit. ⁊ inuenit
Paulum pro se orantem. ⁊ statim cum se-
quitur antiochiam: ibiq́ a quodam concu
piscitur. Qui videns se ab ea contemni: ꝑ
sacrilega virgo christi ipso auctore iudici
traditur. Sequenti vero die Tecla inter
leones ⁊ leenas ⁊ vrsos proijcitur. sed ō-
nes seinuicem interficiunt ⁊ virgo illesa ꝑ
mansit. Tunc in aquam inter feras proiec
ta dixit. In nomine patris ⁊ filij ⁊ spirit⁹
sancti sit mihi hec aqua fons baptismi. ⁊ ō
nes fere statim moriuntur. Iterum in am-
phiteatro inter feras crudeliores proijci iu
betur. sed pie matrone confluunt. ⁊ odori-
fera quedam aptant vt fere dormiant ⁊ mi
tigentur. Quibus soporatis statim thauri
fortissimi adducuntur: quibus ignita ferra
menta ad genitalia ligantur vt magis seui
ant. Et virgo ligata inter illos proijcitur:
illesa vinculis combustis absoluitur. De-
inde iterum cum apostolo smirnam pergit
Tandem a Paulo benedictione sumpta:
yconium redijt. ⁊ sponsum suum mortuū
reperit. Mater vero eius in sua nequitia ꝑ
mansit. Ipsa autem multarum virginum
mater extitit ⁊ orans ad dominū migrauit

De sancta Afra puella ⁊ martire.

Afra filia hilarie
cuius progenitores a cipro vene-
runt. Cum autem essent cultui veneris de
diti ipsa cum ancillis suis meretricio ope
ri se dedicauerat ob honorē dee veneris cui
sic seruiebatur. Harum prostibulum Nar
cissus episcopus cum felice dyacono perse
cutionem dyocletiani deuitans ignoranter
ingressus est. Et primo pro turpi amatore
susceptus postea christianorū episcopus
cognitus Afra pedibus episcopi aduoluit̄

ac statim conuertitur. De mane christiani
queruntur: sed Afra sub lini fasciculis eos
abscondit. Tunc Afra episcopum ad Hi
lariam matrem suam ducit: que etiam ad
uoluta pedibus eius efficit̄ christiana. tūc
clamat demon super episcopum se iniuste a
suis habitaculis expelli ⁊ recusauit decede
re nisi aliqua anima sibi in pōtestatem dēt̄
Datur ergo ei draco magnus ab episcopo
in faucibus alpium: quem statim demō oc
cidebat. Tunc Narcissus domum Hilarie
in ecclesiam consecrauit. ⁊ Dyonisium a-
uunculum Afre ordinauit episcopum ī Au
gusta. Afra vero cum solita vitia exercere
negligeret Gayo iudici presentatur. Cui
cum iudex paganus diceret deum christia-
norum meretrices abhorrere. ⁊ Christum
habitare in talibus non posse: Afra respon
dit christum pro peccatoribus venisse. Iu
betur in insula lici fluminis cremari. Mat̄
autem et ancille eius dum eam sepelissent
ibi comprehense igne cremate extiterunt.

De sancto Oswaldo rege.

Oswaldus rex ā
glorum filius Achie sororis sanc
ti Edmundi regis: qui etiam pro Christo
occubuit. Fuit vir magnarum elemosina-
rum in die pasche: ab Adriano Lindifra
nensis ecclesie diuina audiens. Et cum lin
guam terre ignoraret: rex populo interpre
tabatur. Una dierum dum pauperes con
fluerent ⁊ omnia victualia essent distributa
discum argenteum fecit confringi ⁊ dare e
genis. Cui episcopus congratulans manū
eius osculabatur: dicens. Nunq́ senescat
hec manus. Et factum est ita: permanet enī
sic vsq́ hodie. Qui etiam die ac nocte va
cabat diuinis: ⁊ aut supinus aut flexis ge-
nib⁹ gratias magnas deo suo agebat. Fra
tre suo Ganfrido ab impijs perempto: du
cem Britonum cum multis super se veniē
tē ipse erecto crucis vexillo ⁊ flexis genib⁹

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0551
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG